

geringen lover, vil der kunne laves nogle retvisende budgetter for 2007, så kommunerne kender deres økonomi på det tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er det jo interessant at høre en ordfører fra et regeringsparti tale om retvisende budgetter, for hvad er det?

I dag har kommunerne lagt budgetter for det år, vi står på tærskelen til, nemlig 2006. Det er budgetter, som overskrider det, kommunerne troede de kunne give al service hurtigere, billigere og bedre for, men kommunerne har lagt budgetterne ud fra opgaverne og kommer derfor her i efteråret med nogle budgetter, som regeringen er meget tilfreds med. Men i kommunerne kender man opgavefordelingen, man kender sine indkomstmuligheder, og man kender sit bloktilskud, så er de budgetter ikke retvisende?

Det, hr. Christian Wedell-Neergaard foreslår, er, at man skal gå i gang med at lave retvisende budgetter for 2007. Men budgetprocessen er jo allerede gået i gang, selv om kommunerne ikke kender deres indkomstforhold og ikke ved, hvor store udgifterne til opgaverne bliver. De kender faktisk ikke det, hele budgettet skal hvile på, og derfor bliver det svært at lave retvisende budgetter, fordi vi er kommet alt for sent i gang med at fortælle kommunerne, hvordan deres økonomi bliver.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til forespørgerne for at give Folketinget denne anledning til at resumere, hvordan tingene forholder sig i forbindelse med en udligningsreform.

Vi står med en kommunalreform, der nu er gennemført i teorien, men ikke i praksis. Der ligger et stort arbejde foran os med at få tingene til at fungere i forbindelse med strukturreformen, men vi har nu det kommunale landkort fuldstændig på plads, har haft det et stykke tid og ved nu, hvilke enheder der skal diskuteres udligning imellem. Derfor synes vi også, det er logisk, at strukturen er på plads, før der efterfølgende tages fat på spørgsmålet om en bedre udligning mellem landsdelene.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi længe har ment, der var behov for en udligningsreform, men omvendt synes vi også, det er naturligt, at man tager det i denne rækkefølge. Det har gjort, at man undervejs har måttet foretage nogle lappeløsninger på et system, der ikke er tilstrækkelig godt, og det er gjort på forskellig vis.

Som det har været nævnt af flere ordførere tidligere i debatten, er det beløb, som fordeles til de vanskeligst stillede kommuner, blevet forhøjet, og det har været et fornuftigt og nødvendigt træk i en situation, hvor vi må vente på en udligningsreform. Desuden har man fra statens side forsøgt at målrette nogle af de puljer, som hr. Ole Sohn nævnte i sit første indlæg – nogle synes, de er forkætrede, men vi synes, de kan være helt nødvendige – så de vanskeligst stillede kommuner er blevet bedre stillet, end de ellers ville have været.

Jeg vil lige nævne et enkelt eksempel på det. Staten kom med en pulje på 0,5 mia. kr. til bedre forhold på ældreområdet. De penge blev bl.a. brugt til at udbrede det frie valg, men det var vigtigt for os, at pengene blev fordelt efter antallet af ældre i de enkelte kommuner og ikke efter det almindelige udligningssystem, altså beskatningsgrundlaget, for det ville nemlig have betydet, at de dårligst stillede kommuner havde fået mindre. Det har haft den effekt, at de dårligst stillede kommuner har fået forholdsmæssigt mere end andre, og også i andre situationer har man på den måde søgt at gøre forholdene tålelige i tiden frem til den situation, vi nu står over for, hvor vi skal udforme en ny udligningsordning, som gør, at de dårligst stillede kommuner bliver bedre stillede.

Vi ser frem til et ambitiøst stykke arbejde. Jeg tror for så vidt, at vi egentlig har større ambitioner end regeringen, men vi vil i hvert fald gøre, hvad vi kan for at presse på, så vi får en udligningsreform, der bliver langsigtet og holdbar og også synliggør overførslen fra de bedst stillede områder i landet til de dårligst stillede.

Vi ved, at der pågår en skævvridning af landet, uanset hvad vi gør fra politisk hold. Nogle områder af landet er i vækst, hvilket også afspejles i boligpriserne, hvorimod andre områder af landet taber i konkurrencen. Uanset hvad vi gør som politikere, sker der en sådan udvikling i vort land, og det bliver vi nødt til at forholde os til, hvis vi skal lave et udligningssystem, der er holdbart og langsigtet. Systemet skal tage højde